

NSE/DANCON/ISAF

2009-06-30

Til
De pårørende til NSE ISAF hold 9.

Emne:
Pårørendebrev fra personel udsendt med NSE/DANCON/ISAF hold 9

Introduktion ved Chefen

Så er tiden for de sidste 1½ måneder kommet og mange af soldaterne i NSE kan se en ende på tiden i Afghanistan. De har alle gjort et godt stykke arbejde og har løst deres opgave med stor grundighed og ansvarsfølelse. Det bedste ved det hele er, at humøret altid, gennem hele perioden, har været med NSE. Der har altid været overskud til lige at have et smil på læben, en joke eller lidt drilleri i mellem hinanden. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at NSE opgaver mange steder er rutine og at der er faste rammer for løsninger. Det har alle i NSE været gode til at tage med og derved få opgaven løst. NSE har også lagt sidste hånd på blå bog. For dem som ikke kender bogen er det soldaternes kammeraters mulighed for at fortælle om det, som man ikke lige vidste om sig selv. Alt fra et sjovt billede til beskrivelse af gode eller dårlige vaner kan komme frem. Ingen bliver udeladt eller slipper for en enkel kommentar eller to.

Den 6. august vil NSE hold 9 overdrage ansvaret til hold 10. Det vil være med stor lettelse og en lille smule tanke på om de nu kan passe godt på NSE'et i de næste seks måneder, men nu stopper tiden for os og vi kommer alle hjem til Danmark.

Herunder har hver sektion skrevet lidt fra deres hverdag og vedhæftet et par billeder.

Forsyningskontoret. Lys for enden af tunnelen.

Koner, mænd, mor, far, kæresten, døtre, sønner og venner venter i spænding på at få soldaten hjem. Knus og kram, håndslag og et klap på skulderen er helt sikkert på sin plads, jeg syntes i hvert fald NSE'et har gjort det godt.

Nogen dage har været lange, men dog syntes jeg de alle har været spændende. Andre dage har været intense og dagen er forsvundet som dug for solen, hvilket sker meget hurtigt henede med lige knap 50 grader i skyggen.

Alle har været på leave hjemme i dejlige grønne Danmark, dog undtaget 2 mand, som tager af sted om 3 dage. De sidste 2 mand er en lille smule trætte af alle de andres røverhistorier fra de 3 uger vi har været hjemme i DK, men monstro de ikke selv har en historie eller 2, når de kommer henede igen :-).

Fremtiden tegner sig meget forskelligt for soldaterne. Vi har en del fast personel (den professionelle soldat), hvoraf de fleste allerede ved med sikkerhed hvad de skal lave når de vender tilbage til kasernen. Det er de soldater som tager af sted igen og igen på forskellige missioner, de steder i verden hvor der er brug for støtte til lokalbefolkningen. Den professionelle soldat har altid været noget specielt for mig, hatten af for dem. Nogle er civilansat i forsvaret og skal tilbage til deres gamle stilling efter endt tjeneste. Andre skal stoppe helt i forsvaret, ud og være en "civil beder". Ud og arbejde, studere eller rejse.

Alle skal dog hjem og slappe lidt af en uges tid eller tre og det forhåbentlig et lidt bedre klimatiseret miljø end det højsommeren i Afghanistan umiddelbart kan byde på. Med små 2 måneder tilbage af missionen hernede, tror jeg at vi alle så småt, kan begynde at se lyset for enden af tunnelen. Den daglige planlægning indeholder nu også elementer til den overdragelse der skal forgå mellem hold 9 og hold 10, som kommer herned i løbet af august. De skal overtage det arbejde vi har nydt så meget de sidste 5 måneder. Inden længe er både det nye hold og det gamle hold samlet på en gang hernede. Nogle er gamle kendinge som har været ude flere gange og andre er af sted på deres første mission, alle lige ivrige efter at komme i gang, får overtaget arbejdet hernede og skynde sig at få sendt det gamle hold hjem. Heldigvis vil vi "det gamle hold" nøjagtig det samme, så overdragelsen skal nok blive rigtig god.

Sæt øl og vin i køleskabet. Start grillen op. Køb nogle dejlige store bøffer, for vi er på vej hjem til jer, og vi kan næsten heller ikke vente..

Kommandokontoret

Kære Familie, venner og pårørende.

Så nærmer vi os hastigt afslutningen på 6 fantastiske måneder i den dejlige varme ørken i Helmand provinsen.

De sidste 3 uger har der været fest på kontoret, seniorsergent Per Buchwald har været hjemme på leave, så Lars Renner og jeg (Lea Otte Dibbern) har kørt KDOKT. Det har været 3 lange stressende uger med en masse spændene besøg hjemmefra, både i form af Forsvarschef Knud Bartels med hans følge og vores statsminister Lars Løkke Rasmussen. Under besøget af forsvarschefen blev der

også afholdt medalje parade, der var glade ansigter på hele "appel" pladsen da vi stod linet op og ventede spændt på at modtage vores Nato medalje. Da hele VVIP holdet med minister, forsvarschef, presse og deres følge var rejst herfra igen kunne alle lige ånde lidt lettet op og få sovet ud. Den 23/6-10 blev der hygget, Sankt Hans aften blev fejret over på vores KFUM med hjemmelavet mad til ca. 80 mand. En heks havde vi også, desværre fik vi ikke sendt hende til Bloksbjerg, men alt i alt en rigtig hyggelig aften med god mad og dessert og som altid godt selskab. Vi glæder os alle til at komme hjem og vi savner jer alle rigtig meget. Mange tanker og varme hilsner fra NSE KDOKT.

Per, Lars og Lea.

Depotet

"HOLD 10 HAR KOMMANDOEN!"

– denne kommando er vi mange, der ser frem til, og den venter lige om hjørnet. Vi har nu tilbagelagt mere end fem måneder her i ørkenen, og vi er ved at være godt gennemstegte og trætte. Vi fortsætter dog fremad med samme ildhu og gå-på-mod som før – nu med målstrengen i sigte. På depotet har vi været en hel del igennem de sidste mange måneder. Vi har modtaget ca. 400 tons gods, serviceret underafdelingerne med forsyningsgenstande - lige fra sikkerhedsbriller til kanonrør til IKK'erne, sendt returgods til Danmark, stået vagt i SANGAR'ne og meget meget mere. Senest har vi, langt om længe, fået vores Toploader (køretøj, der nemt kan løfte containere) herved. Herved fik vi mulighed for at se VM i fodbold på "storskærm" ☺.

Efter den første "indsættelse" af Toploaderen blev der afholdt en kort parade for den - Tak til ST&LOG/DABG for den fine gestus!

Her bliver Toploaderen anvendt til en mere "triviel" opgave – nemlig flytning af containere.

Vi har også haft besøg af mange fremtrædende personer fra Danmark. Statsministeren, Forsvarsministeren, Forsvarschefen, flere Regimentschefer og andre "kendte" har alle været rundt at se bl.a. Camp Bastion.

Her ses NSE'et under medaljeparaden, hvor vi fik overrakt missionsmedalje af Forsvarschef, General Knud Bartels.

Når man har "bagt" i solen i mange timer, så kan det altså godt være svært at kende forskel på "RØR!" og "OMKRING!"

Efter mange "hedeture" og alt for mange sandstorme er vi nu klar til at vende hjem til Danmarks grønne skove og dugvåde græs.

VI SES I AUGUST 2010.

Forsyningsekspedienterne Eller i daglig tale FEKS

Hej alle,

Her er lige en lille hilsen fra Reservedelsgruppen, i dagligdagen også kaldet FEKS. Vi består af 3 personer, Robert, Martin og Poul. Vi kom alle herved i midten af maj og overtog fra 3 andre, som rejste hjem. Et planlagt skift.

Vores dagligdag går med at servicere alle i det danske område med reservedele til deres materiel. Vores primære kunder er det store 3. ECH værksted. Vi har 68 containere med reservedele, endvidere store ting stående udenfor samt i et telt. Vi har beholdning på over 11.000 varenumre, så det er en stor butik vi håndterer. Vi sørger også for at registrere, pakke og sende defekte reservedele til DK, så de kan blive repareret og gjort anvendelige igen.

Dagene hervede flyver af sted. Der bliver dog tid til at besøge Kuffen, soldaterhjemmet, hvor der bl.a. ugentligt serveres vafler med is, søndagsmorgenbord samt bingospil om onsdagen med Poul som præmiesluger. Endvidere dyrkes der idræt når varmen tillader det og de militære færdigheder vedligeholdes også.

Halvdelen af tiden er nu gået, og nedtællingen til vi skal hjem, er startet.

Vi håber I har det godt, og vi glæder os alle, til at se Jer igen.

På snarligt gensyn Robert, Martin og Poul.

Økonomiteltet

I "øko" teltet sidder indkøber, MRP controller og forvaltningsbefalingsmanden. De er vagthundene i NSE og holder øje med, at vi ikke bruger alt for mange penge eller får bestilt noget forkert. De laver dog også andre ting i denne lille enhed.

Her er SSG Steen Ørum i gang med et fast ritual hver lørdag, som vaffelmester på KFUM. Er meget besøgt af alle og en god mulighed for at opdage at weekenden er kommet til Afghanistan og endnu en uge er gået.

En helt anden aktivitet er DANCON marchen, som har været holdt siden 70'erne, når danske soldater har været udsendt til et andet land. En lille gåtur på 21 – 30 kilometer, som giver en medalje og diplom på at man har kæmpet sig igennem den lille tur. Her er det SSG Steen Ørum, som har taget en tur.

CISCEN

Så er det tid til en lille hilsen fra CIS igen!

Den sidste måned har været den store leave-periode-tid, hvilket også har betydet, at der ikke har været så mange tilbage i CIS, til at holde skansen... Det er gået meget fint, og vi har nu lige fået en mand tilbage fra leave, og 2 andre er taget af sted. Når de kommer tilbage, er der en uge til det nye hold kommer – det skal da ingen hemmelighed være, at det er noget vi har glædet os noget til!

Vi har haft en del at se til, ikke kun her i Bastion, men også ude i de andre lejre, som vi servicerer. Især i Lashkar Gah har de haft problemer med deres Bentley Walker (satellit forbindelse), så Rønn og Birger har været deroppe på skift, for at få løst problemerne. Problemerne er ikke løst endnu, og vi venter på nye modem fra DK, så vi kan få det skiftet – og så skulle det helst køre igen!

Så har vi også lige haft en tur til Bagram Airbase, hvor vi havde nogle radioer, der skulle repareres med. Bagram ligger lidt længere nordpå, så det var dejligt at lande der og se at det regnede lidt ☺ En kølig forandring til den noget varme temperatur vi har hernelde i Helmand.

Så har det også været den tid, hvor der skulle afholdes DANCON march! Rønn deltog i den, og var noget frisk da han startede, men det var han ikke bagefter! Han beklagede sig noget over ømme ben og fødder, og har plaget om fodmassage til de ømme poter – indtil videre har der ikke været nogen frivillige til den opgave ☺

Vi har jo også fulgt med i VM, og til den sidste kamp var det hængt et stort lærred op på kuffen, hvor folk sad og så kampen – det var meget hyggeligt!

Men vi kan godt mærke, at tiden for at vi skal hjem, er ved at nærme sig. Vi har alle en eller anden form for nedtælling i gang. Det er altid spændende at være udsendt, men det er også altid rigtig dejligt, at komme hjem til DK igen. Savner de kølige dage og den grønne natur, men især savner vi familien.

Vi ses snart derhjemme.

Terminal hold i Kabul

Kære kærester, koner, børn, venner og familier

Så blev det tid til endnu en hilsen fra terminalholdet på Kabul International Airport, hvor vi siden sidste hilsen har flyttet en farlig masse mennesker til Helmand og Danmark – både soldater, journalister, ministre, biologer... Nå ja, og så har vi lige modtaget to 8 meter lange flagstænger, som skal ind til ambassaden inde i byen, bare sådan for variationens skyld...

Lige efter færdselsloven...

Da vi overtog vore funktioner her på KAIA N i januar og februar, og arbejdsdagene i gennemsnit lå omkring de 20 timer, havde vi meget svært ved helt at tro vore forgængere, når de sagde, at det senere på missionen ville blive mere stille og tid til at slappe lidt af. Det lod også vente på sig, men nu må vi konstatere, at det var sandt.

Påsen hygger sig

Det danske Herkules-fly med besætning er taget hjem og kommer ikke tilbage før sidst i juli, og det betyder, at vi har noget mindre at lave i dagtimerne de dage, hvor vi ikke har passagerer i lejren i forbindelse med flyvningerne til og fra Danmark og Helmand, så der er nu tid til at se en film sammen, spille et computerspil og dyrke idræt. Til gengæld arbejder vi så noget mere aftener og nætter, da vi er helt afhængige af at få vore passagerer videre til Helmand med de britiske fly, der kun flyver i mørke. Heldigvis arbejder vi rigtig godt sammen med briterne, flinke mennesker.

At vi efterhånden er blevet dygtige til det, vi laver, og at vi har fået lidt bedre tid, betyder også, at vi nu kan yde vore "kunder" endnu bedre service og begynde at forbedre overdragelsen til det nye hold, som kommer til Kabul om en måned fra skrivende stund.

Kjær og Nymann nørder "Warhammer".

Det har været godt at være udsendt, men nu glæder vi os også til at komme hjem til jer igen – og deler vi den sidste tid i missionen op i små bidder, så føles det ikke som så lang tid: Snart kommer sidste mand tilbage fra leave, 11 dage efter kommer vores afløser ned, 12 dage senere tager første mand hjem til Danmark, og en uge senere er det nye hold alene på posten. Inden da skal vi selvfølgelig i samarbejde med det nye hold have flyttet en bataljonskampgruppe til Helmand og en anden til Danmark.

Vi håber, I har det godt – det har vi. ☺

Kærlige hilsner fra Paw, Nymann, Kjær og Paasch

Terminal holdet fra Kandahar

Kandahar Airfield fortsætter i samme vante gang, som det hele tiden har gjort. Selvom hverdagen ligger nogenlunde fast har der dog været nogle store og små ændringer.

Som det første har Unda, den nye termbefalingsmand der erstattede Adam, byttet plads med Camilla fra Bastion. Hun ankom til Kandahar den 21. juni og er her indtil Terminalofficer Bo Jepsen er tilbage fra sin leave den 8. juli. Det vil sige at TERM Kandahar skæbne nu ligger i Sune, Ken og Camillas hænder, om det er godt, må tiden vise ☺.

Sune har stadig hovedopgaven indenfor CARGO, mens Ken's fokus ligger på alt det, der har med PAX (passagerer) at gøre. Camillas opgave er i bund og grund at babysitte de to konstabler, indtil Bo er tilbage igen. Derudover skal der ryddes ud i CARGO området og klargøres til mønstring, så vi er klar til at modtage det nye hold der kommer om bare en måned ☺.

Alt i alt betyder det, at ansvaret fra nu af er delt imellem 3 personer i stedet for 4, hvilke naturligvis betyder, at ansvaret hos de to unge smukke konstabler vil blive større, samt at Bo nu skal holde øje med dem alene, når Camilla tager tilbage til Bastion igen.

Ud over det er antallet af danskere i Kandahar blevet formindsket en smule, da en del af dem der havde hovedsæde her er flyttet til Bastion. Tallet bliver dog opvejet af de 6 læger og sygeplejersker, der ankom den 24. juni og som skal være her de næste 10 uger.

Dette var de små og store ændringer i Kandahar, ud over det kører alt som normalt, Bo Jepsen befaler, konstablerne adlyder, Camilla gør rent ☺.

Terminal hold i Bastion

Vi er nået nu nået langt over halvvejs i forløbet, og man kan efterhånden mærke at det lakker mod enden. For TERM har det sidste halve år været en turbulent tid, og på gods siden, en noget...frustrerende tid. Fly er blevet aflyst, fly er blevet udskudt eller fly er kommet, læsset med gods som har kostet en lang handling tid.

Op mod leave perioden kunne det især mærkes, at TERM skulle løbe bare en smule hurtigere. De første par uger, sendte vi i snit 180 mand hjem i hvert ryk, og hvad enten folk kom til eller fra leave, overlappede de to næsten hinanden.

Samtidig med vores leaveflyvninger, skulle der stadig sørges for de alm. interne flyvninger, ikke at glemme alle de helikoptere DANCON har skulle bruge ud til FOB'erne, eller de VIP besøg der har været under hold 9.

Posten må ligeledes nævnes som et af de områder hvor der afgjort har været noget at se til. Det har været et, ikke altid elsket barn for TERM, men så snart posten har stået i Bastion, er TERM med stor hjælp fra frivillige, gået til sorteringsarbejdet, med stor ildhu, blot for at kunne levere posten til soldaterne hurtigt, og helst med det samme!

Der er blevet gjort et kæmpe stykke arbejde med vores returgoods. Der er blevet ryddet op, sorteret og pakket, således at, det vi ikke kan nå at sende hjem, ikke kommer til at lægge hold 10 til last.

Vores 3 konstabler har gjort et gevaldigt stykke arbejde, samtidig med at de som alle andre har indgået i vagt rosten. De har virkelig fortjent et klap på skulderen, de gæve unge knægte. Om end der har været nogen enkelte smuttere, især nogen som har givet TBM/PAX grå hår i hovedet, har vi fået hjulene til at rulle, og vi har jævnlige høstet ros fra DABG, lige fra yngste KS, til ældste officer, for det stykke arbejde vi gør, og den ildhu vi lægger i at yde den bedste service, vi nu engang kan som TERM.

Selvom intensiteten er dalet, vores flight schedules blevet kortere og natten for stort set, rent faktisk tilbringes i sengen, læner vi os dog ikke tilbage endnu. Vi har fundet tid til at slappe lidt mere af, men er stadig klar til at gå til makronerne for fuld skrue. Vi venter spændt hold 10's entré, og glæder os til at overdrage til dem. Men trækker på ingen måde stikket ud før vi er sikre på at Hold 10 er kommet godt i gang, og vi har givet dem de bedste kort at spille med. Der lader til at være bred enighed i TERM om at vi har gjort et godt stykke arbejde, og givet os 100% for opgaven.

Når vores tid kommer, og vi selv står på flightlinen og kigger os en sidste gang omkring, inden vi går ind i Herculesen, kan vi med sikkerhed sige til os selv; At vi har gjort en forskel!

Afslutning ved chefen

Tiden hernede er ved at være slut og vi glæder os alle til at komme hjem. Jeg har været utrolig glad for at have arbejdet sammen med jeres soldat og kan kun sige tak for lån for den tid i har måtte undvære dem. De kommer nu hjem til jer alle sammen.

ALLAN KJÆR
Major
Chef/NSE/DANCON/ISAF